

Y entre riaves y crits
Entre espires y esclatits
De la llenya ben encesa,
S'alçen al aire los dits
O s'acalen ab prestesa.

El padrí, ab un cop d'ullada
Sol apagar la remor,
Com el bruyt de l'aucellada
S'apaga ab l'escopetada
Que despara el cassador.

A ran d'el foch ningú hi manca:
Tot-hom en conversa franca
S'explica axi com pertany
Parlan del blat de la tanca,
De la cullita d'antany.

Parlen de guerres llunynes
Del axut o la saó...
¡Volen volen les milanes!
¡Volen volen les campanes!
Se sent baxet al recó.

.....

Qui jugar també solia,
Ja no juga avuy en día,
El seu bon tems es passat:
Dels aucells en companyia
Sos anys més bells han volat.

Ja no escolta les raons
De si volen els fiblons
O'l fum de les xemeneyes...
Sap que volen les idees,
Sap que volen les cançons.

Sap que'ls corets tenen ales
Que poden volar ben lluny
Lluïnt del amor les gales,
Com papallons y cigales
Qu'esmalta lo sol de Juny.

Y encare, a cada moment,
Vibra'l cor de sentiment
Ab los jochs de l'altre dia...
Anyorada melodia
Que's renova eternament.

MARÍA ANTONIA SALVA

LAUREA DALMAU

LA VEHINA

ACCIÓ DRAMÁTICA.

(Continuació.)

MATEU

Vols dir?

MARIA

Aixís m'ho vaig pensar.

MATEU

¡Qui sab, qui sab! (Pausa) ¿Sabs, Ma-
ríia, que tant de bo que fos aixís?

MARIA

Es clar que si.

MATEU

Allavors podríam proposarli que's
casés.... Però, ca! que tornarán amichs
altra vegada....

MARIA

¡Qui sab! perquè si ell estava d'aques-
ta manera per ella, senyal qu'havían ren-
yit de debó.

MATEU

No ho sé! no ho sé! Seria massa sort
per nosaltres! nosaltres qu'estém acos-
tumats á que tot ens surti malament...

MARIA

Podríam proposarli, si de cas, que la
deixés. Aixís, si ahir varen renyir, seria
més prompte de la nostra part.

MATEU

Tens rahó; però...

MARIA

Es que encara may hem tingut valor
per dirli.